

[Gert Petersen]

jeg ville være meget bekymret, hvis det var et stort parti, som førte det frem.

Derfor er jeg tilfreds med at få fastslået, at det er nogle enkelte politikere. O.k. Og de må så føle, at alle vi andre tager afstand fra synspunktet.

Jeg synes ærlig talt også, de selv skulle tage og tænke på, hvad det ville betyde, hvis man begyndte at realisere sådan et synspunkt.

Jeg tror ikke, der er nogen af de politikere, der har det synspunkt, som overskuer konsekvenserne af det. Og det synes jeg de skulle gøre.

Men altså, jeg er glad for den erklæring, som kom fra fru Pia Kjærsgaard til sidst. Det er nogle personer, det drejer sig om. Det er ikke partiet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke gøre debatten så forfærdelig meget længere, blot lige kommentere statsministerens svartale.

Det har været en utrolig kedelig debat, må man nok sige, hele dagen. Jeg synes egentlig, det må være underligt at være Socialdemokratiet.

I den åbningstale, som statsministeren holdt i forgårs, blev der lagt så meget op til ens parti. Alligevel er man så negativ, som partiet egentlig har været i dag. . . (*Afbrydelse af statsministeren* [Poul Schlüter]). Ja, det forstår jeg heller ikke, dér er jeg helt enig med statsministeren. Det var en klar åbning fra regeringens side til Socialdemokratiet. Det var vi kede af i Fremskridtspartiet, men vi kunne godt se, hvad det var, regeringen ville, og så forstår jeg egentlig ikke, at Socialdemokratiet er så sure. Men det er jo ikke mit problem.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at det er jo utallige gange sket, at den borgerlige regering har stemt sammen med S og SF. Og hvad så? Statsministeren gør et meget stort nummer ud af, hvis finansloven skulle blive stemt ned, som det bliver sagt, af Fremskridtspartiet, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Jamen hvorfor denne store forskel, statsminister? Der har været lavet utallige forlig fra den borgerlige regerings side sammen med Socialdemokratiet og også mange gange med SF.

Det har man ikke været særlig forarget over. Det har vi været mange gange, men det fornemmer jeg ikke at statsministeren har været så forfærdelig forarget over.

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet også i år gerne medvirker til en ikkesocialistisk finanslov. Meget gerne. Men der skal til gengæld heller ikke være nogen tvivl om, at vi ønsker de ting, som jeg nævnte i min ordførertale: Kraftige offentlige besparelser – ikke, som der har været lagt op til, alene omlægninger i systemet – kombineret med skattelettelser.

Der kom nogle statsmandsord for en uges tid siden fra statsministeren om, at der bare kunne blive udskrevet valg, hvis ikke det gik efter statsministerens hoved. Vi er ikke nervøse for et valg. Det vil jeg godt understrege.

Statsministeren skal ikke tro, at han kan kyse Fremskridtspartiet til noget som helst i forbindelse med finansloven overhovedet. Vi vil stadig væk gerne have en ikkesocialistisk finanslov, men skal vi have det valg, hvis regeringen vil, ja, så tager vi det.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne komme med en bemærkning til hr. Gert Petersens indlæg, og jeg vil gøre det enkelt med at citere fra statsministerens redegørelse fra i tirsdags. Statsministeren sagde:

»Fra alle sider i Europa er der forventning og håb om, at det vil lykkes allerede i år at underskrive den første traktat om begrænsning af de konventionelle væbnede styrker i Europa. Danmark vil deltage aktivt i gennemførelsen af denne traktat. Og vi vil gå energisk ind i arbejdet med forberedelsen af et oplæg til fortsatte forhandlinger om konventionelle styrker og en videreførelse af den europæiske nedrustningskonference. Vi skal helt bestemt fastholde det mål og det håb, at alle lande – også Danmark – kan reducere deres militære udgifter væsentligt.«

Vi har i dag haft en lang debat og også en indholdsrig debat, en debat, hvor oppositionens partier, hvor regeringen og vore regeringspartier naturligt nok har markeret den politik, de står for. Det er faktisk det, åbningsdebatten er til for.

Jeg vil gerne trække to enkle forhold frem. Det ene er, at der er enighed om, hvilke problemer der er centrale for Danmark i disse år. Det andet er, at langt de fleste i dette Folketing og også de fleste af de politikere, der har været på talerstolen, erkender vores og dermed Folketingets ansvar for, at der skabes resultater af hensyn til befolkningen. På den baggrund er